

ผลการวิจัย การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ
โดยใช้เทคนิค KWL PLUS และการสอนแบบปกติ

A Comparison the ability in reading for main idea of 8th year junior high
school students by Collaborative Learning between using KWL PLUS
technique and normal teaching
Assembly

จิตสุภา เขียวอินทร์^{1*} และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เด่นดาว ชลวิทย์²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

*ผู้รับผิดชอบบทความ

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS และการสอนแบบปกติ เป็นการวิจัยการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบการทดลองจริง (Randomized Control – Group Pretest Posttest Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS และการสอนแบบปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS ทั้งก่อนการสอนและหลังการสอน 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปกติทั้งก่อนการสอนและหลังการสอน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 ห้อง นักเรียนจำนวน 245 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 6 ห้อง จากนั้นใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายมา 2 ห้อง เพื่อเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (Simple Random Sampling) และได้กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS จำนวนนักเรียน 30 คน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ จำนวนนักเรียน 30 คน ได้แก่ 1) กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 30 คน 2) กลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 30 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้เทคนิค KWL PLUS 6 แผน และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 6 แผน ที่ผ่านการตรวจสอบการประเมินคุณภาพ ผลการประเมินอยู่ในระดับที่เหมาะสม และแบบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.20 – 0.80 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น 0.67 เป็นเครื่องมือในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ t-test Independent การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS และการสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และ ความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และใช้ t – test Dependent ในการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS และการสอนแบบปกติ

คำสำคัญ: การอ่านจับใจความ; การสอนแบบร่วมมือ; เทคนิค KWL PLUS

บทนำ

ณ ปัจจุบันการสื่อสารที่ไร้พรมแดนนี้ ทุกคนสามารถเข้าถึง รับรู้ข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเกิดขึ้นมาใหม่ พร้อมทั้งวิทยาการต่างๆ ซึ่งทำให้คนในสังคมต้องเกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ด้านการศึกษาค้นหาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ โดยต้องอาศัยทักษะการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสารอย่างถูกต้อง ดังนั้น ทักษะการอ่านจึงมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต เป็นเครื่องมือที่สามารถทำให้ตนเองแสวงหาความรู้และข้อมูลต่าง ๆ ได้ตลอดชีวิต ดังที่ ผกาศรี เย็นบุตร (2542 : 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า เป็นกระบวนการค้นหาความหมายหรือความเข้าใจจากตัวหนังสือ หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสบการณ์ของผู้อ่าน ผู้อ่านจะเข้าใจสิ่งที่อ่านมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น สติปัญญา อารมณ์ ประสบการณ์ อายุ ความสามารถทางภาษาเป็นต้น และ สุขชาติ พงษ์พานิช (2550 : 1) ยังได้สรุปเกี่ยวกับทักษะการอ่านที่เป็นประโยชน์ไว้ดังนี้ การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญทางภาษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นกระบวนการค้นหาความหมายในสิ่งที่อ่านเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ ความคิด หรือความบันเทิง อีกทั้งยังฝึกให้เป็นผู้มีจินตนาการ เพราะจะต้องแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นความหมายทั้งใน ด้านรูปธรรมและนามธรรมผู้ที่อ่านมากย่อมมีความรู้และโลกทัศน์ที่กว้างไกล

การอ่านจึงจัดเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ เพราะวิชาการในแขนงต่าง ๆ จำเป็นที่จะต้องอาศัยความสามารถการอ่านเพื่อที่จะทำความเข้าใจเนื้อหา และจับใจความจากเรื่องที่อ่าน แล้วจึง

นำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ตามที่ต้องการ ดังนั้นในการเรียนการสอนมีความจำเป็นจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน และพัฒนานักเรียนให้สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพและจำเป็นต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ เพราะเป็นประโยชน์อย่างมากในการแสวงหาความรู้ยิ่งขึ้นไปเรื่อย ๆ

การสอนด้วยวิธี KWL PLUS ได้รับการพัฒนามาจากคาร์ร์ และโอเกิล (Carr; & Ogle) โดยเป้าหมายสำคัญของเทคนิคนี้คือ ต้องการส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านอย่างกระตือรือร้น สามารถที่จะกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน และสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน โดยนักเรียนสามารถจัดการกับสาระความรู้ขึ้นมาใหม่ตามความเข้าใจของตนเอง และเขียนสรุปเรื่องที่ตนเองได้อ่านจากแผนผังความคิดได้ และเป้านี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547: 79) แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิค KEL PLUS สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ

จากเหตุผลและข้อดีของการสอนด้วยวิธี KWL PLUS ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจและเลือกนำเทคนิคนี้มาใช้ควบคู่กับการสอนในเรื่องการอ่าน โดยได้ดำเนินการจัดทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS และการสอนแบบปกติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS และการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS ทั้งก่อนการสอนและหลังการสอน
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปกติทั้งก่อนการสอนและหลังการสอน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 6 ห้อง นักเรียนจำนวน 245 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 6 ห้อง จากนั้นใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายมา 2 ห้อง เพื่อเป็นกลุ่มทดลอง

และกลุ่มควบคุม (Simple Random Sampling) และได้กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS จำนวนนักเรียน 30 คน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ จำนวนนักเรียน 30 คน

- กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 30 คน

- กลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 30คน

สมมติฐานการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยหลาย ๆ เรื่อง เช่น ธัญเทพ กองสุข (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH PLUS ที่มีความสามารถในการอ่านจับใจความ และการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐานดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค KWL PLUS มีความสามารถในการอ่านจับใจความ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความสามารถในการอ่านจับใจความ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค KWL PLUS มีความสามารถในการอ่านจับใจความ หลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ สูงขึ้น เมื่อได้รับการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ใช้การสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

การทบทวนวรรณกรรม

การอ่านจับใจความ เป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อนักเรียนในการเรียนเป็นอย่างมาก เพราะเป็นวิธีการที่สามารถช่วยให้นักเรียนเข้าถึงความรู้ต่าง ๆ ได้ จึงมีผู้สรุปความหมายของการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

ผกาศรี เย็นบุตร (2542: 137) ได้กล่าวถึง ความหมายของการอ่านจับใจความว่า เป็นการอ่านเพื่อเก็บจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง เก็บเนื้อเรื่อง เก็บแนวคิดหรือทัศนคติของผู้เขียน เก็บข้อเท็จจริงหรือความรู้สึกอารมณ์ของผู้เขียน

จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554: 24) ได้กล่าวถึง ความหมายของการอ่านจับใจความว่า เป็นกระบวนการ การเข้าใจความหมายและแปลความเนื้อเรื่อง จุดมุ่งหมาย สารสำคัญ ของคำ กลุ่มคำ ประโยคและข้อความว่า เกี่ยวข้องกันอย่างไร สามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม หาประโยคใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์และสามารถสรุป เนื้อเรื่องได้อย่างถูกต้อง

ประเภทของการอ่านจับใจความสามารถแบ่งได้จากที่ผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวไว้ดังนี้

ประเภทของการอ่านจับใจความมี 2 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านเพื่อจับใจความโดยรวม เป็นการอ่านเพื่อรู้และจะให้เกิดการตัดสินใจคุณค่าของหนังสือหรือ เรื่องที่อ่านนั้น ๆ สมควรจะอ่านอย่างไรจะเอียดหรือไม่ หรือเป็นเครื่องชี้แนวทางให้ผู้อ่านรู้ว่าต้องศึกษาค้นคว้าเรื่อง ไตมาประกอบเพื่อช่วยเสริมให้มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องอย่างไร เพราะจะทำให้ทราบรายละเอียดโดยคร่าว ๆ ของสิ่งที่เรากำลังจะอ่าน

2. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการอ่านที่ละเอียดเป็นอย่างมาก เพราะจะได้ความสำคัญของงาน เขียนนั้น ๆ ในลักษณะนี้ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับข้อความทุก ๆ ย่อหน้า ผู้อ่านอาจสังเกตส่วนสำคัญและ ประโยคขยาย แล้วจับสาระสำคัญจากสิ่งที่อ่าน ประโยคใจความสำคัญอาจจะอยู่บรรทัดแรก ตอนกลางหรือ ข้อความตอนท้ายของแต่ละส่วน หลังจากนั้นจึงทำการสรุปออกมาเป็นสำนวนภาษาของตนเอง

ธัญเทพ กองสุข (2557: 24) ได้กล่าวถึงประเภทของการอ่านจับใจความว่าแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ การอ่านเพื่อจับใจความโดยรวมและการอ่านเพื่อจับใจความเฉพาะประเด็นสำคัญ ซึ่งถ้าผู้อ่านสามารถสามารถ อ่านเพื่อจับใจความได้ทั้ง 2 ลักษณะแล้ว ก็จะทำให้ผู้อ่านอ่านจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่ทำให้ผู้เรียนมีการเตรียม แนวความคิดที่จะเกิดขึ้นขณะอ่าน และทำให้ครูค้นหาพื้นฐานของนักเรียนที่มีต่อเรื่องที่จะอ่าน โดยการบันทึกลงในตาราง KWL ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่

1. K (Know) คือ ความรู้เบื้องต้นที่มีอยู่ก่อนการอ่าน
2. W (Want to know) คือ สิ่งที่ต้องการจะรู้
3. L (Learned) คือ ความรู้ที่เกิดขึ้นใหม่หลังจากการอ่าน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ KWL PLUS

Carr and Ogle (1987) ได้นำเสนอขั้นตอนของเทคนิค KWL PLUS ในการสอนอ่าน ดังนี้

1. ขั้น K (What I Know) คือ ขั้นก่อนการอ่าน ครูจะอธิบายภาพรวมของเรื่องที่จะนำมาอ่านและตั้ง คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการระดมสมองและตอบคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองรู้ก่อนแล้วลงในตาราง ช่อง K โดยครูและนักเรียนจะร่วมกันจัดประเภทของข้อมูลที่คาดว่าจะเกิดในเรื่อง

2. ชั้น W (What do I want to know) คือ ชั้นกิจกรรมระหว่างอ่าน นักเรียนจะตั้งคำถามในสิ่งที่ต้องการรู้และสนใจ โดยการเขียนลงในตาราง W จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันค้นหาความจริงเกี่ยวกับคำถามที่นักเรียนตั้งไว้

3. ชั้น L1 (What I have learned) ชั้นนี้ นักเรียนจะเป็นผู้บันทึกความรู้ที่ได้จากการอ่านลงในช่อง L พร้อมกับตรวจสอบคำตอบให้ครบถ้วน

4. ชั้น L2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่จัดประเภทจากช่อง K มาเขียนองค์ประกอบเพิ่มเติมจากข้อมูลในแต่ละประเภทที่ได้จัดแบ่งไว้แล้ว พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น

5. ชั้น L3 (Summarizing) นักเรียนสรุปสิ่งที่อ่านโดยการเขียนสรุปเป็นความคิดรวบยอดอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งการเขียนในชั้นนี้จะมีประโยชน์ต่อนักเรียนในการประเมินความเข้าใจในการอ่านของตัวเอง

ตาราง สำหรับลงข้อมูลที่ได้จากการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL PLUS

K (นักเรียนรู้อะไรบ้าง)	W (นักเรียนต้องการรู้อะไร)	L (นักเรียนอ่านบทความแล้วรู้อะไรบ้าง)
แผนผังมโนทัศน์ (Mind Mapping)		
เขียนสรุปความรู้ที่ได้จากการอ่าน		

ขั้นตอนในการอ่านโดยใช้เทคนิค KWL PLUS เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดและสามารถนำความรู้เดิมที่มีอยู่มาปรับใช้ พร้อมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดค้นหาความรู้ใหม่และสังเคราะห์ออกมาเป็นองค์ความรู้ของตนเอง และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนโดยใช้เทคนิค KWL PLUS เช่น

ธัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว (2552) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยวิธี KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ของการ

เขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ผลสัมฤทธิ์ของการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ธัญเทพ กองสุข (2557) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLUS ที่มี ความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLUS มีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ณัฐภัทร ปันปิ่น (2559) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผล ปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ มีทักษะการอ่านจับใจความสูงขึ้น และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการ จัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากแนวคิดดังกล่าวที่ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวน ทำให้เกิดการดำเนินการจัดทำวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบ ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้ เทคนิค KWL PLUS และการสอนแบบปกติ

การเก็บข้อมูลและการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย(Simple Random Sampling) มา 2 ห้อง เพื่อเป็นกลุ่ม ทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของความสามารถในการอ่านจับใจความ ระหว่างก่อนและหลังการสอนโดย ใช้เทคนิค KWL PLUS ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (t-test Dependent) โดยผลสัมฤทธิ์ของความสามารถใน การอ่านจับใจความหลังเรียนจะต้องสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของความสามารถในการอ่านจับใจความ ระหว่างก่อนและหลังการจัดการ เรียนรู้แบบปกติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (t-test Dependent) โดยผลสัมฤทธิ์ของความสามารถในการ อ่านจับใจความหลังเรียนจะต้องสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของความสามารถในการอ่านจับใจความ ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิค KWL PLUS กับการสอนแบบปกติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (t-test Independent) โดยที่ผลสัมฤทธิ์ของความสามารถในการอ่านจับใจความของกลุ่มที่สอนโยใช้เทคนิค KWL PLUS จะต้องสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ของความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05
2. ผลสัมฤทธิ์ของความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05
3. ผลสัมฤทธิ์ของความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 เพราะว่าการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนฝึกคิดอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอน และในแต่ละขั้นตอนก็มีการเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน โดยมีครูคอยดูแลการปฏิบัติ ทั้งยังสามารถกระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถามเพื่อหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนถึง 5.00 คะแนน ซึ่งมีพัฒนาการมากกว่าการสอนแบบปกติ
2. จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 เป็นผลมาจากกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน กล่าวคือ ผู้ใดก็ตามเมื่อได้รับการแนะนำ การจัดการเรียนรู้ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไม่ว่าจะด้วยกระบวนการหรือวิธีการใด ย่อมเกิดการพัฒนาการในเรื่องนั้น ๆ สูงขึ้นกว่าก่อนที่จะได้รับการแนะนำสั่งสอน ดังนั้นเมื่อสอนโยวิธีการสอนแบบปกติ ให้นักเรียนมีความรู้และพัฒนาการในการอ่านจับใจความสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนถึง 3.83 คะแนน แต่ก็ยังมีพัฒนาการน้อยกว่าการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS
3. จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ของความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 เนื่องมาจากการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS กับการสอนแบบปกติมีความแตกต่างกัน เพราะการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS เป็นกระบวนการที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้นำ

ความรู้และประสบการณ์เดิมมาใช้ในการทำความเข้าใจบทอ่าน ทำให้นักเรียนสามารถจับใจความจากบทอ่านได้ดีขึ้น และในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการสอนมีการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการตั้งคำถาม เห็นได้จากกิจกรรมในขั้น W (What we want to know) ซึ่งเป็นขั้นของการตั้งคำถามของนักเรียนในสิ่งที่ตนเองต้องการจะรู้จากเรื่องที่ได้อ่านกับครู และขั้นตอนนี้ทำให้เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่านไป ซึ่งสอดคล้องกับที่ ชลธิชา จันทร์แก้ว (2549: 83) ได้กล่าวไว้ว่า เทคนิค KWL PLUS เป็นเทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนได้เกิดการฝึกคิด และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการจัดการเรียนรู้ เพราะนักเรียนได้เข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังไปสอดคล้องกับ พัชรินทร์ แจ่มจำริญ (2547: 92) กล่าวไว้ว่า การที่นักเรียนตั้งคำถามเป็นการสร้างแรงจูงใจในการอ่าน และเป็นจุดสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการค้นคว้าหาคำตอบจากการอ่านด้วย ซึ่งถ้าเป็นการเรียนการสอนแบบปกตินั้น ครูจะเป็นผู้อธิบาย บรรยายและตั้งคำถามในเนื้อหาที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน และนักเรียนจะมีบทบาทเป็นเพียงผู้ฟัง ทำให้ขาดโอกาสในการฝึกคิดอย่างเป็นขั้นตอนเหมือนกับเทคนิค KWL PLUS จึงกล่าวได้ว่า การสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค KWL PLUS ทำให้เกิดประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบข้อสังเกตจากประสบการณ์ตรงที่อาจก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การเลือกเนื้อเรื่องในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรเลือกเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยหรือมีความสนใจ ไม่ควรเลือกเนื้อหาที่มีความยากเกินไป
2. การทำกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL PLUS ครูผู้สอนมีหน้าที่กระตุ้นความรู้เดิมของนักเรียนหรือแนวคิดของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดการใช้ความคิดอย่างเต็มที่
3. ในขั้นตอนของการทำกิจกรรม ครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความคิดในการระดมสมอง การตั้งคำถาม การจัดระเบียบของข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันให้ได้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิค KWL PLUS กับรูปแบบการสอนอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยการสอนโดยใช้เทคนิค KWL PLUS ไปจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อฝึกให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการคิด การตั้งคำถามซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กรมวิชาการ. กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธี KWL กับวิธีสอนแบบปกติ**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิรนนท์ พูลสวัสดิ์. (2554). **การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับหูตึง จากการสอนอ่านด้วยวิธี KWL-PLUS**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชลธิชา จันทร์แก้ว. (2549). **การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWLH Plus**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ณัฐภัทร ปันปิ่น. (2559). **ผลของการจัดกิจกรรมการสอนอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWL Plus ร่วมกับวิธีการอ่านแบบจับคู่ที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญญาลักษณ์ สังข์แก้ว. (2552). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยวิธี KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธัญเทพ กองสุข. (2557). **ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL PLUS ที่มีความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนสรุปความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผกาศรี เย็นบุตร. (2542). **การอ่าน**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พัชรินทร์ แจ่มจำริญ. (2547). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS กับวิธีสอนแบบปกติ**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุชาติ พงษ์พานิช. (2550). **การอ่านเพื่อพัฒนาตน**. นครสวรรค์ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

Carr E. and Ogle D. 1987. "K.W.L. Plus A Strategy for Comprehension and Summarization",
Journal of Reading. 30 (April 1987): 626-631.

Desriza Happy.2016.*The effect of know, want,learned (KWL) PLUS strategy on reading narrative texts of The first year students of SMAN 1 ROKAN IV KOTO. (Master's thesis, Fkip Universitas Riau)*

Hamdan Monammad.2014. *KWL-PLUS effectiveness on improving reading comprehension of tenth graders of Jordanian male students.*